॥ १२ ॥ तस्यमंद्रयागंभीरयागिरा निर्वतःतूष्णींबभूवेतिशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ विस्मिताअपराधातिरेकेऽपिनिर्विकारित्वेनभूयांसंश्रद्धः मह त्तमंनिश्वितवंतः यतः यस्मिन् ॥ १५ ॥ वैराग्यंचचतुर्विधमितिपाठेतचातुर्वित्ध्यमेवंद्रष्टव्यम् विषयांस्यकुमशक्नुवतोऽपिसंमाने च्छात्यागआ यंवैराग्यम् विषयाणांमध्येलवणादिव्यतिरेकेणापिटत्तिर्द्वितीयम् तथादत्ताविषमनसिरागशैथिल्येनवाश्चेद्रियेरेवविषयसेवनंतृतीयम् तत्रा

अचाहंभगवंछक्ष्म्याआसमेकांतभाजनं॥वत्यत्युरसिमेभूतिर्भवत्याद्हतांह्सः॥ १२॥ श्रीशुकउवाच एवंब्रुवाणेवेकुंठेश्वगुस्तन्मंद्रयागिरा॥ निर्वतस्तिपितसूष्णींभस्युकंठोऽश्रुलोचनः॥ १३॥ पुनश्रसत्रमा व्रज्यमुनीनांब्रह्मवादिनाम्॥ स्वानुभूतमशेषेणराजन्धगुरवर्णयत्॥ १४॥ तिन्नशम्याथमुनयोविस्मिता मुक्तसंशयाः॥ भूयांसंश्रह्युविष्णुंयतःशांतिर्यतोऽभयम्॥ १५॥ धर्मःसाक्षाचतोज्ञानंवेराग्यंचतद्वि तम्॥ ऐश्वर्यचाष्ट्यायस्माधशश्र्यात्ममलापहम्॥ १६॥ मुनीनांन्यस्तदंडानांशांतानांसमचेतसाम्॥ अिकंचनानांसाधूनांयमाद्वःपरमांगतिम्॥ १०॥ सत्त्वंयस्यप्रियामूर्तिर्वाद्यणास्त्विष्टदेवताः॥ भजंत्यना शिषःशांतायंवानिपुणवुद्धयः॥ १८॥ त्रिविधाकृतयस्तस्यराक्षसाअसुराःसुराः॥ गुणिन्यामाययास्त्र ष्टाःसत्त्वंतत्तीर्थसाधनम्॥ १९॥ श्रीशुकउवाच एवंसारस्वताविप्रावणांसंशयनुत्तये॥ पुरुषस्यपदां भोजसेवयातद्वतिंगताः॥ २०॥ सृतउवाच इत्येतन्मुनितनयास्यपद्यगंधपीयूषंभवभयभित्यरस्यपुं सः॥ सुश्लोक्यंश्रवणपुरैःपिवत्यभीक्ष्णंपांथोऽध्वश्रमणपरिश्रमंजहाति॥ २१॥

प्योदासिन्यंचतुर्थंयथाडुः वैराग्यमायंयतमानसंज्ञंकचिद्विरागोव्यितरेकसंज्ञः एकंद्रियाख्यंत्विदिरागसोक्ष्म्यंतस्याप्यभावसुवशीकताख्यमिति ॥१६॥१ ७॥१८॥ तस्यभगवतएवयद्यपित्रिविधाआकतयः तत्रतासुसत्त्वमेवतीर्थसाधनंपुरुषार्थहेतुः॥१८॥ इत्थंनिश्वित्यसरस्वतीतीरवासिनो विप्राहरिसेवयामुक्तिप्रापुरिति॥२०॥व्यासनंदनस्यमुखपंकजात् उद्रतंगंथयुक्तपीयूषतुल्यंहरेः प्रशस्तंयशोयःसंसारीसेवते समुक्तोभवतीति॥२१